

HAAMER

Aprill 2020

Koolileht valmib G. 3 koolilehe kursusetöona

Kaileen Umal projektigrupist ja lähetusest Austriasse

tel
osale-

Kaileen, kui kaua oled seotud olnud meie kooli projektigrupiga ja mis see Sinu meelest gümnaasiumiõpilasele annab?

Meie kooli projektigrupiga olen seotud olnud kogu gümnaasiumi vältel. Alustasin tegevust juba 10. klassis ning siimaani olen oma otsusega väga rahul olnud.

Kindlasti annab see just kogemust. Mitte ainult keeleliselt, vaid õpetab ka väga erinevates sotsiaalsetes olukordades hakkama saada. Projektigrupi liikmena olen märganud, et erinevad rahvused vajavad erinevat lähenemist ja seega juba oskame umbes aimata, kui palju aega me peame planeerima, et asjadega valmis jõuda.

Mis riikides toimunud lähetustel oled osalenud ja milline neist on enim meelde jäänud? Kas oled ka meie koolis toimunud lähetustel välisõpilasi majutanud?

Lähetusi on olnud päris mitu. Praeguseks olen käinud neljal ning viies juba planeeritud.

Käinud olen Portugalis, Itaalias, Prantsusmaal ning Austrias. Praeguseks on planeeritud minna uuesti Prantsusmaale mais.

Kindlasti oli üks ägedamaid lähetusi Prantsusmaal Bayonne'is, mis mul on jäänud meelde väga ägeda programmi ning inimeste poolest. Leidsime sealt endale sõpru, kellega suhtleme tänaseni.

Viimati osalesid Sa Austrias toimunud projektilähetusel. Mis oli projekti nimi, põhiteema ja mis riikidest olid teised õpilased?

Austrias toimus teine projektilähetus ning projekti nimi on „CONSTRUIIONS L'ESPACE DE VIE DE DEMAIN“ ehk siis “ehitame homset elukeskkonda”. Projekti eesmärgiks on jagada teadmisi ja õppida üheskoos, kujundamaks jätkusuutlikku elukeskkonda tulevikuks. Projekti käigus luuakse jätkusuutliku arengu reegleid järgides tulevikumaja ja selle aia kavand.

Austrias pühendasime väga suure osa oma ajast, kavandades tulevikumaju.

Õpilased olid pärit Prantsusmaalt, Portugalist, Sloveeniast, Eestist, Itaaliast ning muidugi Austriast.

Milline nägi välja teie nädala programm ja milliseid uusi teadmisi saite?

Meie nädala programm oli väga tihe. Päevad algasid vara hommikul ning lõppesid alles hilja õhtul, millest me suure osa veetsime oma kujundatud maju täiustades arvuti taga, kus me õppisime kasutama erinevaid programme. Samuti uurisime termokaamera abil erinevate materjalide soojuspidavust. Meile tehti loenguid majade kütmisest, jahutamisest ja soojustamisest ning natuke näidati ka meie energiasertifikaate.

Milliseid tegevusi tegite peale koolipäeva ja kas eririikidest õpilased suhtlesid omavahel avatult?

Peale kooli oli meile planeeritud kultuuriõhtul ning ka väljaskäigud. Näiteks ühel õhtul käisime kõik koos uisutamaks ning aitasime ka prantslased jääle. Kindlasti oli see vägev mälestus. Ka käisime kõik koos õhtust söömas või niisama ringi jalutamas.

Kas Sinu arvates on projektilähetustel osalemise õppetöö ja kooli esindamine sama kaaluks kui tavaline nädal koolis? Mida arvad Sina sellest, et mõned õpilased peavad lähetus-

mist ainult reisimiseks ja puhkamiseks?

Kindlasti oleks naivne väita, et projektilähetustel käimine ei ole raske töö. Otse vastupidi. Inimesed ei pruugi näha, kui palju tööd võtab üldse see, et meil oleks lähetusi, kuhu minna. Meie õpetajad näevad palju vaeva, et suhelda ja korraldada meile lähedaid üritusi. Kindlasti õpid sa lähetustel sama palju kui koolis laua taga istudes. Sa pead terveks nädalaks seadistama ennast ümber teise keelde, tegema esitlusi ja tutvustama enda riiki, kooli või projekti lähetustega seotud teemasid ning osalema erinevates töötubades või isegi neid ise korraldama. Kõrvalvaatajale võib see tundu- da puhtalt lõbuna, kuid tegelikult näeb iga asjaosaline kõvasti vaeva, et projekti lähetus edukalt läheks.

Cätlin Sutt

LEHEST

Küllap nõustuvad kõik meie lugejad, et ajad on praegu keerulised, ning nii mõnegi hinge on pugenud ärevus. Koroonaviiruse valguses on õpilastele langenud palju uusi kohustusi ning paljud eesmärgid ja plaanid on mõneks ajaks kõrvale lükkunud. Koroonatuli järsku ja kiirelt, keegi meist polnud selleks valmis, kuid õnneks suudab inimene kohaneda peaaegu kõigega. Pandeemia, mis terve Euroopa on vallutanud, mõjutab kõiki valdkondi ning sektoreid, kahjuks ka kooli ja õpilasi. Eesti riik on välja kuulutanud eriolukorra ning selle tõttu on suletud kõik koolid, kinod, teatrid ja muud asutused.

Koolitöö toimub distantsõppena ning õpetajad panevad õpilastele vastavad materjalid eKooli. Distantsõpe on küll tänu tehnoloogiale lihtsam kui kunagi varem, kuid siiski mitte parim lahendus. Enim kannatavad minu arvates just abiturientid, kes jäävad ilma olulistest eksamitundidest ning proovieksamitest. E-raamatud, e-õpikud ning e-õpe kõlavad küll teoorias hästi, kuid reaalsuses jääb neist väheks, sest personaalne lähenemine on edukateks õpinguteks äärmiselt oluline. Personaalse lähenemise all pean silmas õpetaja ning õpilase vahest kontakti, mis pole arvuti vahendusel samaväärne. Videokõne või meilivestluse teel esineb nii õpilase kui ka õpetaja jaoks segavaid faktoreid, mis raskendavad üksteisese mõistmist. Kodus õppimise suurimaks miinuseks võib pidada just segavaid asjaolusid, mida on kodus tunduvalt rohkem kui klassiruumis. Samas leian, et kodu on karantiini ajal õppimiseks siiski kõige turvalisem ning mugavam paik. Julgustaksin kõiki õpilasi kasutama kõiki õpetajate pakutavaid võimalusi neilt abi küsimiseks. Skype'i kõne õpetajaga võib kõlada küll hirmu-

äratavana, kuid see on parim lahendus abi saamiseks. Kahjuks on tänane olukord paratamatus, kuid loodan, et nii riik, kool kui ka lõpuksamite koostajad arvestavad praeguse olukorraga ning õpilaste hindet ega teadmised ei saa kannatada.

Koroonaviirus levib piisknakkusena inimeselt inimesele, mistõttu on ääretult oluline, et õpilased karantiinist ka kinni peaksid. Karantiini ajal tulekski meil püsida kodus ning väljas käia ainult selleks, et minna jalutama, jooksa, rulluisutama, rattaga sõitma jne. Selleks, et saaksime veeta suve koroonavabalt ning naasta võimalikult kiiresti oma tavaelude juurde, peame me kinni pidama terviseameti nõuannetest ning reeglitest. Vaatamata ärevusele, mis meid ümbritseb, soovime toimetusega oma lugejatele positiivset meelt! Hirm ning paanika on asjatud immuunsussüsteemi hävitajad. Hoidkem üksteist ning üritagem leida karantiini positiivseid külgi. Nüüd on meil kõigil aega, et tegeleda lugemise, trenniga värskes õhus ja õppimisega. Leia endale mõni uus hobi, mille jaoks ei pea sa kodust välja minema, vaata seda filmi, mida oled ammu vaadata soovinud, kuid mille jaoks kunagi aega pole olnud ning tee videokõne oma parimale sõbrale ning küsi, kuidas tal ja tema perel läheb. Oodakem pidude ning koosviibimistega suveni, mil see kõik ehk möödunud on.

Sellesse lehenumbri oleme kogunud rohkelt omaloomingut ning leidnud tänu Johanna Roosile palju uusi autoreid teile lugusid kirjutama. Soovin teile head lugemist ning ehk viib just koolilehe lugemine teie mõtteid koroonast eemale.

Mirjam Holtsmann

TOIMETUS

Peatoimetaja: Mirjam Holtsmann

Reporterid: Kendra Rosen, Cätlin Sutt, Kristina Schleicher, Lisanna Vanamõisa, Britt Rondo, Fred Kikas

Korrektorid: Ethel Saarnak, Angelika Kurm, Gerlyn Haasma

Arvamustoimetus: Liisi Künarpuu, Kairi Mõttus, Tairi Mõttus, Rose Marietta Reber, Sonda Udu, Rebeka Leppsoo

Meelelahutus ja omalooming: Andra Tammekand, Liisa Kalista Sapas

Kujundus: Martin Belan, Katariina Peetson; juhendajad: Kersti Jürgenson (sisu), Marika Ristmäe (kujundus)

KOOLIELU

Riskikoolitus „Selge pilt!?”

Kolmapäeval, 11. märtsil toimus abiturientidele riskivältimise koolitus „Selge pilt!?”.

Koolitusele eelnes autojuhi abiturientide seas liiklusriskide küsitlus. Peale vastamist said õpilased personaalse raporti, milles võisid nad näha, missugused on nende riskitegurid ja kuidas neid edaspidi vältida.

Koolitus koosnes kahest osast:

- diskussioon ja tagasiside teemal „ohud liikluses”;

vestlus politseiniku ja liiklusõnnetuse ohvriga.

1 Esimeses pooles vestles abiturientidega koolitaja Gunnar Meinhard, kes rääkis õpilastega ausalt ja avameelselt liiklusohutusest. Näiteid toodi liiklusõnnetuse ohvritest ning pandi mõtlema, kuidas oleks õige edaspidi käituda. Õpilastele näidati oma grupist tehtud pilti (kokku pandud eelneva küsitluse põhjal), mille abil selgitati, kui ohtlikud ja kui ohutud õpilased just oma grupis olid. Järgnes koolitaja eest veetud diskussioon.

2 Suureks arutlemiseks läks, kui Meinhard tõi näite alkoholijooobes sõitmisest. Lisaks tõi koolitaja õpilastele ka reaalseid fakte, mis tegid koolituse huvitavaks. Üks fakt, mida paljud õpilased ei teadnud, oli, et kui 40 km/h kiirusel inimene ja auto kokku põrkavad, siis selle tagajärjel tulevad inimesel jalanõud jalast ära. Kui meedikud näevad, et inimesel on õnnetuses jalanõud jalast ära tulnud, siis 90% tõenäosusega on inimene surnud.

3 Teises pooles vestles abiturientidega piirkonnapolitseerik, kes rääkis kuuest liiklusõnnetusest, mille põhjus oli jooobes autorooli istumine. Kõiki juhtumeid illustreeris ta sündmuskohalt tehtud võlgaste piltidega.

4 Peale teda tuli saali Marek Rütli, kes rääkis oma õnnetusest ja elust enne ja pärast õnnetust.

5 Marek Rütli rääkis, et ta ei oleks kunagi arvanud, et temaga midagi sellist võiks juhtuda, kuna ta oli noorena tegelenud motosportiga. Ka tema isa tegeles autode keretöödega, tänu millele ta nägi palju katkiseid autosid. Tal tekkisid küsimused, miks need inimesed üldse purjus peaga rooli on istunud. Alati oli olnud tal ka kaine autojuht, kui peolt oli vaja kusagile edasi saada. Tema enda saatulik päev oli ühel suvel augustikuus, kus ta läks sõpradega reedel maale, et seal oma vanaema juures nädalavahetus veeta. Nad olid küla teise otsa peolegi läinud ja Rütli jaoks oli pidu toimunud hommikul kella neljani, kui ta otsustas koju magama minna. Kui ta kodus magas, tulid tema sõbrad ja ajasid ta üles, sest nad tahtsid Tartusse minna. Ta oli nõus sõitma, kuid jäi sõidu ajal magama, mille tagajärjel rullus auto mitu korda üle katuse. Ta ise oli autost välja kukkunud. Kaks päeva hiljem ärkas ta haiglas: ta oli murdnud kolm kaelalüli ja saanud seljaaju kahjustuse. Arstid arvasid, et tema edasine elu mõõ-

dub voodis, kuid kuu aega hiljem oli ta nii palju taastunud, et suutis end ise ratastooli vinnata ja natuke ka ratastooliga liikuda. Ta ütles, et tema jaoks olid sõbrad tähtsad, õigeid sõpru jäi alles vaid kahe käe sõrmede jagu. Kui ta hiljem klassikokkutulekul klassivendadelt küsis, miks nood teda vaatama ei tulnud, siis ei osanud nood küsimusele midagi vastata. Rütli aga ütles õpilastele, et hoolimiseks pole vaja isegi midagi öelda, vaid tuleb olla teise inimese jaoks olemas, teda kallistada või talle õlale patsutada. Küll siis inimene leiab ka teema, millest ta teiega rääkida tahab.

6 Loengus tõi Marek Rütli välja ka selle, et ei räägita sellest, kui paljud tegelikult õnnetuste tagajärjel raskelt vigi saavad, kuid neid pidi Eestis olema aastas umbes 350. Tema jaoks on kurb see, et paljud panakse peale õnnetust hooldekodusse, paljudel tekivad majanduslikud raskused: paljudel ei ole sellist rahalist võimalust, mida puudega inimese jaoks vaja läheb.

7 Neid, kes õnnetusest välja, aktiivsesse ellu naasevad, on vaid 15–20.

8 Marek Rütli rääkis ka oma praegusest elust ja sellest, kus on ta töötanud ja millega on ta tegelenud ja kuidas tal on elus kõik võimalused, nagu on ka inimestel, kes ei ole ratastoolis. Ta oli positiivne ja viskas nalja ning tõi välja reeglid, mis tuleb enda jaoks paika panna.

1. Mõttele alati kaine autojuhi peale. Näiteks võta peole kaasa karsklane, sest ka tema tahab pidutseda, kuid võid alati kindel olla, et tema ka jääb kaineks.

Sekku alati, kui jooobes juht tahab minna rooli. Näiteks pane kartul või kalts summutisse ning võid saada veel naerda, kui purjus inimesed kapti alla lähevad ja uurivad, milles võib viga olla, et auto ei käivitu.

Lisaks ütles Rütli, et ta ei keela juua ega lõbutseada, aga seda kõike tuleb teha mõistlikult. Kõige tähtsam on mõelda ja teha asjad kaine peaga selgeks.

SELGE PILT ...!?

Gerlyn Haasma

Ülal või alal

Elame siin ülbet elu

Üks on rikas, teine vaene

Teine kuulus, kolmas ori

Kõik me soovime võrdsus'ta

Aga sõnaõigus puudub

Arvavad nad kõik seal ülal

Istume ja nukrutseme

Oled loll või hoopis tarka

Keegi sellest meil ei hooli

Hoolivad vaid enda'asta

Kätty-Lisette Kuusik, Eleryn Laaneväli,

Merili Adamson, Degrid Lilles

ARVAMUS

Selleaasta Kuldsuu võistlusel sai peapreemia meie kooli õpilane Berit Penu. Avaldame tema ettevalmistatud ning loosiga tõmmatud kõne

1. KÕNE

Tervist, lugupeetud žürii ja armsad kuulajad!

Mina olen Berit Penu ning sooviksin teile täna siit kaasa anda mõned mõtted, sellest mis on meile ühine ning meid ühendab.

Minu tuttav ütles mulle paar aastat tagasi: "Iga inimene on oma kogemuste summa". See lause on tekitanud minus erinevatel peerioodidel erinevaid emotsioone, seoseid ja tähendusi, kuid sellel lausel on olnud alati üks ja seesama iva... Igaüks siit ruumist on oma kogemuste summa; iga viimnegi kogemus on teid vorminud selleks, kes te praegu, just sel momendil siin, olete. See on justkui keraamikas vaasi valmistamine, kus iga liigutus ja vajutus vaasi kujundab. Samamoodi kujundavad kogemused meid.... "Hetkeks, mil Sa mõistad, millest ma tehtud olen..., olen ma juba uus" - need Elina Laane sõnad on minu jaoks tõde. Tõde, et iga hing muutub uueks iga elatud sekundiga.

Kõik inimesed, keda me oma elus kasvõi viivuks kohtame või kelle sõnu me loeme või kelle pintslitõmbeid me lõuendil jälgime, mängivad rolli meie isiksuse kujunemises ning koovad silmus silmuse haaval meie maailmavaadet. Maailmavaate kujunemine on justkui puujuurte kasvamine maasse - järjest ulatuvad nad kaugemale... ja sügavamale... ja hargnevad detailsusteni.

Ka suvaline inimene tänaval, kes meist mööda kõnnib, mängib rolli ning õpetab meile midagi. See on meile kõigile ühine ning need arvutud sidemed ka ühendavad meid. Meie isikliku vaasi väljanägemist, nii ilusaid kui ka tumedaid pooli, on kujundanud kõik need loendamatud hinged, kellega oma "teel" kokku puutunud oleme. Mina, teie ja tema, kes ta seal akna taga teel kõnnib, oleme osa teiste vaasidest. Seepärast ongi ühel lihtsal soojal naerataval "terel" nii palju väärtust. See lihtne sõna saab osaks teiste vaasidest. Jah, see on tilluke, kuid keegi ei saa seda enam ära võtta. Seega ei jäägi mulle siia lõpetuseks midagi muud öelda kui... "Tere!"

2.KÕNE

Tervist! Seekord räägin teemal "Vaata lähemalt"

Massiline usk valedes käes

Valguse kannul liikuda hea
päikese soe pale.
Mõttevad puhastab,
aga pilgud ikka valed.
Nägemise hirm,
seda keerulist muutuvat maailma.
Hingatagi hirm,
valedes illusioonideta ei saa enam ilma.
Kas uskuda seda kirjut,

Filosoof Nietzsche on öelnud, et "Elamine on kannatamine"... Tih-tipeale mõtlen kannatustest kui funktsiooni miinimumkohtadest, nendeta poleks maksimumkohti. Kui me ei kogeks õnnetust, ei kogeks me ka õnne, vaid elu oleks üks emotsioonitu ühtlane voog: matemaatiliselt sirge, mis pole ei tõusev ega langev. Õnn tuleb esile kurbuse taustalt justnagu tähed paistavad tänu öö pimedusele; just nagu manner eksisteerib tänu ookeanile. Et tunnetada õnne, peame mõistma, mis on õnnetus.

Kuid 21. sajandil toimunud tehnoloogia areng on viinud selleni, et lootust andvad tähed taevast aina kustuvad ja kustuvad... Miljonid inimesed kannatavad depressiooni all ja Sütevaka direktor ütles Kuldsuu sissejuhatamisel selle põhjuse: "Me oleme järjest virtuaalsamad ning suhtleme inimestega vähe," kuid meie liik *homo homo sapiens* on loodud ühiskondlikuks olendiks, on loodud liikuma karjama... praegu oleme üksikud hundid...

Peame vaatama lähemalt... nagu tegid seda Einstein, Newton, Galilei või meie oma ajuteadlane Jaan Aru, kes on praeguseks kindlaks teinud nutitelefoni ohtlikkuse väikestele lastele. Nimelt laste aju on plastilises olekus ehk nutitelefoni kiirgavad lained mõjutavad aju edasist arengut. Tema sõnusti võtavad lapsevanemad lastelt nutitelefoni kätte andes ära võimaluse saada järgmiseks Mozartiks või Picassoks. Seadme kiirgavad lained pidavat mõjutama just seda aju piirkonda, mis tegeleb emotsioonide ja empaatiaga, millest Aru järeldab, et tulevased põlvkonnad on tundetumad ja empaatiavõimetus. Leiutis nimega nutitelefoni on alatiseks muutnud maailma ja inimkonda...

Vaata lähemalt. Uuri. Saa teadlikuks või kuula neid, kes on teadlikud. Mina tegin seda ning olen võtnud kasutusele tervislikumad eluviisid. Matkake, jalutage metsas, kuulake ja nähke päris maailma. Astuge viivuks asfaltteest kõrvale. Saage loodusega taas üheks, nagu olime seda kunagi. Filosoofia haru epistemoloogia otsib õnneliku elu eeldust... see ongi... side loodusega.

paksu rasket õhku,
või lihtsalt lasta lahti ja olla puhtuse pale.
Inimesed tohtu massina
usuvad mis vale
või usuvad nad seda,
sest kirju ka nende pale.
Iga käänak mis meie sees ilmneb
on täidetud uskumustega,
milleks on teiste tahe.

Desiree

ARVUSTUS

Õhtu virtuoosidega

Küllastasin käesoleva aasta 28. veebruaril Pärnu Linnaorkestri kontserti Pärnu Kontserdimajas algusega 19.00. Kontsert kandis pealkirja „Õhtu virtuoosidega“. Solist oli Matthew Hunt (klarnet, UK), dirigeeris Mikk Murdvee, orkestri kontsertmeister oli Anu Mänd.

Kontsert toimus kahes pooles. Avaloona kõlas helilooja Heino Elleri (1887–1970) „Neenia“ (itk, leinalaul) aastast 1928. Pala esitasid orkestri keelpillid. Selle pala kirjutas helilooja oma hea sõbra Johannes Arro mälestuseks. Teos väga traagiline, süнге, kurb. Väga rohkete dünaamiliste varjunditega. Teose lõpuosas kõlas väga ilus, õrn, just kui nuttev viiulisoolo.

Teise teosena tuli ettekandele Ameerika helilooja Aaron Coplandi (1900–1990) Klarnetikontsert, op. 57. Solist oli klarnetist inglane Matthew Hunt. Kuigi see teos on üheosaline, oli selles siiski 3 erinevat karakterit, mis omavahel selgelt eristusid. Teose esimeses karakteris aeglane, unistav, voolav meloodia. See oli klarneti, harfi ja orkestri omavaheline jutustamine. Klarnetipartii kõlas sametiselt, paitavalt. Sellele meloodisele sissejuhatavale osale järgnes klarneti soolo, mis sidus eelneva osa järgneva. Alguses aeglaselt, unistavalt, seejärel kiirenedes, *jazz*'ilisemaks muutudes. Oli näha, kuidas solist nautis tehtavat. Selline nauding kandus ka edasi kuulajateni. Peale klarnetisoolot orkestri lisandumisel tekkis uus meeleolu. Kuulates tekkis tunne nagu kõnniks lompidel, millel on õhuke jääkirmine ja mis mur-

dub jalge all. Seda edastasid harfi kõrged noodid ja keelpillide mängimine poogna puuosaga koputades keeltele. Huvitav moment tekkis klaveri lisandudes kogu mängivale seltskonnale. Muusika muutus mehaanilisemaks, jõulisemaks, väga palju erinevaid rütme samal ajal. Solisti partii samal ajal väga kiire. Toimus orkestri ja solisti omavaheline võistlemine, nagu lapse jonnimine kaupluses emaga. Solisti jälgides oli selline tunne, et kuigi see klarnetikontsert on väga keeruline, seda just rütmikombinatsiooniliselt ja kiire tempo poolest, suutis solist läbi oma mängu veel ka flirtida publikuga. Minu jaoks oli nähtu ja kuuldu väga meelikõitev, emotsionaalne, ülimalt nauditav. Samuti võttis kuulajaskond tehtu väga soojalt vastu, kestev aplaus meelitas solistilt välja ka lisapala. Lisapalana kõlas helilooja Lepo Sumera (1950–2000) „Vals“ (1986) aasta animafilmist „Kevadine kärbes“. Solisti esitus oli mahe, pehme, ilmekas. Orkester saatis õrnalt, väga solisti jälgides, ei summutanud solisti ära, koostööd solisti ja orkestri vahel ülimalt nauditav.

Kontserdi teise poole avapalana kõlas Heino Elleri „Neenia“ aastast 1968. See oli kontserdi esimeses pooles avapalana kõlanud „Neenia“ teine variant, mida helilooja oli ise vanemas eas olles ümber töödeldnud. Teos kõlas aeglasemalt, oli rohkem dünaamikat, rahulikumalt, väärikumalt, valulikumalt.

Kontserdi lõpetas L. van Beethoveni (1770–1827) Sümfonia nr 4 B-duur, op. 60. Teos 4-

osaline.

I osa *Adagio. Allegro vivace*. Teos algas vaikse, aeglase, süнге sissejuhatusega- Adagioga, mis järk-järgult sammudes läks üle kiireks, rõõmsaks ja helgeks Allegro vivaceks.

Teose teine osa *Adagio*- rahulik, väga kauni meloodiaga. Teose kõlas ka ilus klarneti soolo. Muusika kõlas just kui oja voolamisena, palju dünaamilisi kontraste.

III osa *Allegro vivace*. Kiire, tantsuline, meloodia veidi nurgriline. Teose kesmise osa veidi rahulikum. Siin kõlas ka ilus metsasarvede soolo. See osa lõppes uuesti tagasi tuleva kiire ja neegrilise meloodiaga.

IV osa *Allegro ma non troppo*- kiire, pidulik. Piltlikult ettekujutades meenutas suurt saginat täis rahvapidustust. Muusika rõõmus, elev, palju dünaamilisi kontraste. Kuigi tempo oli kiire ei tekinud orkestrit jälgides kordagi sellist tunnet, et nad teevad rasket tööd. Muusikud musitseerisid vabalt, emotsionaalselt.

Kogu toimunud kontsert tervikuna oli minule huvitav, meeli ülendav, vaimu värskendav.

Lüsi Küünarpuu G 3.a

Solist Matthew Hunt

Dirigent Mikk Murdvee

Fotod: Carine Isand

„Kõik naistest“

„Kõik naistest“ on eluline, lõbus ja üllatusi pakkuv lavastus, kus kolm näitlejannat kehastavad viitteist tegelaskuju ja toovad vaatajani viis omavahel põimunud lugu. Endla teater nimetas lavastuse „Kõik naistest“ ENDLA PUBLIKULEMMIKUKS 2015. Kõigil naistel, alates lasteaiaüdrukutest kuni soliidses eas prouadeni vanadekodus on kõrged väärtushinnangud ja selge maailmapilt.

Paraku takistavad elu pisiasjad neil ideaalide järgi elamast. Armastust ei ole vihkamiseta, sõprust konkurentsi- ta, vabadust sõltuvuseta ega andestamist reetmiseta. Sõbralikult enesekriitiline lugu naiseks olemisest toob samaaegselt silmanurka pisara ja suule naeratuse.

Lavastuse lavastaja on [Kaili Viidas](#) ja autor Miro Gavran. Miro Gavran on tänapäeva üks populaarsemaid Horvaatia kirjanikke, kelle mitmekülgse loominguga hulka kuulub ligikaudu 40 näidendit.

Näitlejad;

Carmen Mikiver - Anita, Dorota, Maria, Biba ja Agnes

Karin Tammaru - Liida, Greta, Niina, Mimmi ja Karolina

Liina Tennosaar, külalisena - Stella, Olga, Jaana, Dada ja Luisa

Jaanus Mehikas, külalisena – Mees

Foto: Endla teater

Meile meeldis selle lavastuse juures see, et näitlejad vahetasid tihedalt tegelaskujusid. Nii sai 2 tunni ja 25 minuti jooksul näha mitmeid rõiva- ja rollivahetusi. Kord oldi lasteaiaaialised tüdrukud, kord teismelised või siis vanamutid vanadekodust.

Ainuke negatiivne külg oli lavastuse juures suitsetamine ja kuna lavastus toimus Endla teatri küünis, mis on piskene ruum, siis suitsuhais levis kiirelt üle kogu ruumi. See ei takistanud õnneks meil lavastust nautimast.

Kristina Schleicher ja Lisanna Vanamõisa

Kuidas mõjutab koroonaviirus meie haridust

Abituriendina ootasid elevusega kooli lõppu ja sellega kaasnevaid üritusi, isegi eksameid, kuid ühe õhtuga muutus see kõik ebakindlaks. Neljapäeva lõunal ei oleks sõpradega ette kujutanud, mida õhtused uudised toovad. Seetõttu läksime reedel peaaegu nõutult kooli. Kuidas suudame sellises olukorras tegutseda ja mida järgmisena oodata?

Ülikooli sisseastumise korraldused on muutunud. Kui varasemalt pidi toimuma Tartu Ülikooli Akadeemiline test 21. märtsil ja 4. aprillil, siis nüüd on see ära jäetud. Nagu enamik institutsioone, annab ka TÜ edasise info ja järgmise akadeemilise testi soorituse võimaluse kohta 1. maiks. Tallinna Ülikooli saab praeguse info järgi sisse astuda endiselt 20. juunist kuni 1. juulini, kuid edasi on lükkunud välismaaõpilaste sisseastumine ning nende võimalikud külastused. Paljud ülikoolid, näiteks TalTech on jätnud kooli ära hoopis 1. maini. Kõikides koolides üle Eesti toimub e-õpe.

Positiivne külg on see, et ei pea muretsema ka välisülikoolide sisseastumisinfo pärast. Viirusega kaasnevad piirangud puudutavad praegu üle maailma kõiki ning paanitsemiseks pole põhjust. Kui on soov saada infot iga ülikooli kohta eraldi, siis iga institutsioon on pühendanud osa oma veebilehel infokülje viirusega seotule, mis tihti on kohe leitav esilehelt.

Oleme e-õppes tehnoloogiast sõltuvad. Juba esmaspäeval kogesime, kuidas eKooli serverite maasolekul oli peaaegu täielik info puudus. eKool oli ülekoormatud rohkem kui tavaliselt, kuid õnneks see sai lahendatud ja on ka kasutusel teised õppeplatvormid.

Ometi on küsimus: mis saab õpilastest, kellel ei ole arvuteid. See võib tunduda tänapäeval harva nähtusena, kuid paljudel noorematel õpilastel ei ole enda arvutit, paljudel pole seda isegi kodus. Selle tõttu loodi ka Facebooki grupp "Igale lapsele arvuti", kus inimesed

vahetavad, laenavad ja ka annavad e-õppe jaoks ära õpilastele või peredele arvuteid. Seal on toodud ka reeglid. Näiteks peavad välja laenataval või ära antaval arvutil olema ära kustutatud kõik endise omaniku rakendused. Grupil on praeguseks juba massiliselt liikmeid.

Kojujäämine on tähtis. Mõni võib öelda, et see on igav. On isegi väidetud, et see viirus ei peata noori enda elu elamast. Viimane on muutunud probleemiks põhiliselt välismaal, eriti Ameerikas Ühendriikides, kus noored, põhiliselt 19–29 aasta vanused, ei pea ohutusnõuetest kinni. Selle viiruse leviku peatamine oleneb inimestest, ennekõike otsekontakti vältimisest võimalusest. Kui noorem isik nakatub, ei pruugi ta sellest aru saada, kuid kui indiviid peaks minema kuhugi rahvarohkesse kohta, võib ta kogemata nakatada teisi. Isegi kui paljud viirusesse nakatunud on ka tegelikult üle maailma sellest tervenened, peab endiselt käituma ettevaatlikult.

Praegune aeg võib tunduda hirmus ja täis teadmatust, kuid keegi ei põe seda üksinda. Nagu näha rahva loodud Facebooki grupi kaudu, hoitakse kokku ja leitakse lahendusi.

Rose Marietta Reber

Hea ajaviide

Käisime veebruaris vaatamas romantilist komöödiat "Talve". Film on viimane osa Oskar Lutsu Paunvere lugude põhjal valminud filmide reas. Stsenarist on Martin Algu ja režissöör Ergo Kuld. Filmitutvustuse järgi käivitab lutsulikke vimkasid täis loo Arno Tali poja, Arnoldi naasmine kodutalu. See sündmus puhub Paunvere noorte vahel lõkkele kirgliku armukolmnurga. Lõbusates intriigid on oluline koht ka vanemal põlvkonnal, kus Teele, Kiir ja teised armastatud tegelased omavahel hoogsalt maid jagavad. Tutvustus on väga hea: film oli ääretult põnev poolteist tundi.

Meie kui eestlaste jaoks oli film huvitav, kuna teadsime, mida oodata, sest oleme eelnevalt tuttavad Oskar Lutsu teostega, nagu "Kevade" ja "Suvi". Kohe alguses oli aru saada, kuidas asjad lõpuks lahenevad ja oletada, kes on paarid, kes tekivad. Näiteks filmi lõpuosas Oskar ja Maie abielluvad. Põnevust tekitas tegelaste iseloomujoonte ära tundmine, sest need olid sarnased nende vanemate omadega. Näiteks Kevadest tuttava Joosep Tootsi poeg Oskar Toots kandis edasi samasugust vembutamist, nagu oli tema isalgi.

Kindlasti arvame, et filmist oleks olnud keeruline aru saada, kui poleks eelnevalt näinud "Kevadet" ja teisi selle sarja osasid, kuna oli hetki, mis oleks jäänud mõistmatuks. Näiteks see, miks saadab Arnoldi isa Arno kirja Teelele koos käpikutega. Seega on kindlasti film nauditavam neile, kes on eelnevaga kursis. Selle filmi puhul olime positiivselt üllatunud valgustuse üle, sest isegi kui tegemist oli vanema ajaga, oli valgus siiski hea, mida ei saa öelda filmi „Vehkleja” kohta, kus see meie arvates nii tasemel polnud. Kindlasti soovitame kõigil eestlastel selle filmi ära vaadata, sest see on väike tagasisaade klassikalisele "Kevadele", kuid samas on ka selles midagi uut, mis võibolla tekitab vaatajas tunde haarata kätte veelkord kooli ajal loetud raamat.

Kairi ja Tairi Mõttus

Tulevikuplaanid

Meil kõigil on aeg hakata mõtlema sellele, mis meist edasi saab, ning hea on nendel, kellel on olemas kindel tulevikuplaan ja -visioon. Tegime elektroonilise küsitluse G 3.a klassi õpilaste seas, et teada saada, mida meie klassikaaslased edasi plaanivad teha või kuhu õppima minna. Vastanuid oli 30.

Esimeseks küsimuseks oli, kuhu on klassikaaslased mõelnud edasi õppima minna. Vastanutest 9 inimest teadsid kindlalt, et ei lähe edasi õppima, ning ülejäänud 21 klassikaaslast plaanivad minna edasi õppima Tallinna Ülikooli, Tartu Ülikooli või kolledžisse / kutsehariduskeskusesse. **Teiseks küsisime, mis eriala/ suunda tahetakse edasi õppima minna.** Peamisteks väljatoodud erialadeks olid majanduse + finantseerimise, infotehnoloogia, kehakultuuri, pedagoogika ning pagari eriala. **Järgmiseks küsisime, kas vastaja arvates on Pärnus edasiõppimiseks palju võimalusi.** Selgus, et 21 õpilase arvates ei ole Pärnus edasiõppimiseks piisavalt palju võimalusi, kuid 9 jaoks on edasiõppimisvõimalusi Pärnus piisavalt. **Neljandaks küsimuseks oli, kas konkreetse klassikaaslase arvates on mõtet peale gümnaasiumit jääda Pärnusse ning miks.** 15 inimest vastanutest ütles, et ei ole mõtet jääda, sest pole piisavalt võimalusi ning tahetakse kodulinnast eemale saada. 10 vastajat aga jällegi ütles, et just on hea Pärnu edasi jääda, sest nad juba niikuinii elavad siin. 5 inimest olid erapooletud ning ütlesid, et mõtet on jääda neil, kes ei taha edasi õppida või kelle jaoks on meeldiv eriala just Pärnus. **Küsisime ka, kas üldse minna edasi õppima ülikooli / kutsekooli või võtta peale lõpetamist aasta vabaks ja minna tööle.** Selgus, et 9 õpilast plaanivad võtta aasta vabaks ja minna tööle. 17 plaanivad minna ülikooli ja/või kutsekooli ning 4 lähevad peale lõpetamist kaitsevärke. **Uurisime ka, kas vastaja läheb peale lõpetamist kohe kaitsevärke või mitte.** 12 inimest ütlesid, et ei ole kohustatud minema, kuid 9 inimest lähevad kohe kaitsevärke,

Anne Veski suur sünnipäeva soolokontsert

28. veebruaril kell 19.00 toimus Alexela Kontserdimajas pidulik Anne Veski suur sünnipäeva soolokontsert. Täiesti uskumatu oli oma silmaga näha seda, kuidas rahvas meie popdiivast lugu peab ja teda austab ja armastab. Seda näitas see, et Alexela Kontserdimaja oli rahvast täis ja kontserdile müüdavad piletid olid kadunud müügipunktidest väga kiiresti. Sel kontserdil esitas Anne Veski teada tuntud lugusid, nende seas olid näiteks „Jätke võtmed väljapoole”, „Roosiaia kuninganna”, „Vveel üks pilet” ja “Hea tuju laul”. Anne Veskit saatis laval tema oma saateansambel. Väga südantsoojendav oli näha, kuidas inimesed laulsid popdiiva laule kaasa ja see tee tegi nad väga rõõmsaks.

Nagu igal Anne Veski kontserdil, nii ka seekord lahkus Anne Veski sületäie lilledega. Samuti tundus, et Anne Veski ise oli samuti selle esinemisega väga rahul ja talle läks hinge see, et inimesed võtsid ta nii soojalt vastu ja laulsid koos temaga ta enda kuulsaid ja aegumatuid hitte. Ei saa mainimata jätta ka seda, et kontserdil oli väga palju vene rahvusest fänne, kes muudkui saatsid popdiivale lava peale suuri roosikimpe. Kogu kontsert

kes peale jaanipäeva, kes sügisel. Ülejäänud 9 ütlesid, et võtavad veel vähemalt 1 aasta mõtlemiseks ehk lisapikenduse.

Tõime sisse ka võrdluse ning esitasime küsimuse, kas eelistatakse õppida kodumaal või välismaal ning miks. Sellele küsimusele vastati ühehäälselt, et jäädakse õppima kodumaale. Põhjuseid selleks oli mitmeid:

ei olda piisavalt pädevad võõrkeeltes;

rahaline seis ei võimalda minna välismaale õppima;

kodumaal õppides hoiaks rohkem raha kokku;

alati on võimalus hiljem välismaale õppima minna.

Uurisime ka, kas koolide tutvustused ja erialade uurimine on aidanud oma sihte paika seada. Saime teada, et 17 on edasiõppimise võimalusi vaadanud ja lugenud ning see on tõesti tulevikuplaanid lihtsamaks teinud. 3 vastajat olid ausad ja tunnistasid, et nad pole uurinud ei koole ega erialasid. 10 klassikaaslast ütlesid, et uurimine ja lugemine on kooli valiku raskemaks teinud. **Viimaseks küsisime, kas nad on käinud ülikoolide vms lahtiste uste päeval või tudengivarjuks.** Selgus, et ükski vastanutest ei ole käinud või ei ole veel jõudnud käia kas siis tudengivarjuks kuskil ülikoolis või ülikoolide / kolledžite / kutsehariduskeskuste lahtiste uste päeval.

Fred Kikas ja Britt Rondo

G 3.a

lõppes kell 23 tugevate plaksutuste ja vilistamise taustal.

Meie meeldis selle kontserdi juures see, et sai ise kogu selle suure melu sees olla ja esmakordselt nautida Eesti popdiiva lugusid publiku seast. Samuti oli väga armas näha seda, kuidas rahvas Anne Veskit armastab ja talle lavale lilli viidi. Negatiivseks osutus see, et oli palju selliseid inimesi, kes nii kontserdi ajal kui ka selle lõpus vilistasid, mis meie meelest oli selle kontserdil sobimatu. Veidi ebamugavust tekitas ka see tohutu rahvamass, kes oli kõik kontserdile tulnud ning kontserdi lõpus tekkis kontserdimajas selle tohutu inimmassi tõttu väga suur ummik, sest kõik ju tahtsid oma riideid kätte saada, aga vaatamata neile väikestele probleemidele, oli kontsert väga südantsoojendav ja jääb pikaks ajaks meelde.

Kristina Schleicher, Lisanna Vanamõisa

Lähemalt folkloorist pärit olenditest: el chupacabra

El chupacabra on kurikuulus krüptozooloogiline olend, kes on hirmutanud maakeral erinevaid alasid. Esimene ametlik märgede kohta on 1995. aasta märtsist. Mõiste „Chupacabra” tuleneb hispaania keelest, „chupar” tähendab „imema” ja „cabra” tähendab kitsu. Olend sai oma tänapäeval tuntud nime Puerto Ricost, kui 1995 märtsis ja augustis rünnati umbes üle 150 farmilooma. See rünnak lõi kohalikud ametnikud pahviks. Pealtnägijad kirjeldasid elukat järgnevalt: roomaja moodi keha, ovaalne pea, punnis punased silmad, teravad kihvad ja ussikeele moodi keel.

Rünnatud loomad olid alati verest tühjaks imetud ja neil olid kihvajäljed kaelas, loomadelt ei olnud võetud liha ega muud nende küljest. Sel aastal läks olukord nii kriitiliseks, et vabatahtlikud saadeti aasta jooksul igal nädalal elukat jahtima – elukat ei leitud.

Kuid see on ainult üks *chupacabra* versioon. Nagu teame, on folklooris palju teisendeid.

Teine versioon on, et *chupacabra* on mingit sorti metsik koer või koiot. Selles versioonis puudub olendil karvkate, kuid selle asemel on väga väljapaistev selgroog ja selle peal omakorda on „ogad”, mistõttu olend on nagu roomaja versioon *chupacabra*’st. Teise versiooni *chupacabra*’l on väga hirmuäratavad kihvad ja küünised, mida ta kasutab loomade verest tühjendamiseks.

Väidetavalt on *chupacabra* müsteerium lahendatud. Mees nimega Radford hakkas uurima kõiki *chupacabra* registreeringuid ja viis koletise füüsilise kirjelduse tagasi ainsa sündmuse juurde, mis toimus 1995. a augusti teisel nädalal Puerto Ricos. Kui ühe pealtnägija Madelyne Tolentino visand pandi ajalehte, siis kohalikud ütlesid kohe, et visandil on *el chupacabra*. Radford märkas veel, et *chupacabra* sarnaneb väga tulnuka/inimese hübriidiga filmist „Species”. Kui ta rääkis Tolentionoga, sai ta teada, et isik oli näinud seda filmi paar nädalat varem enne kirjelduse esitamist.

Radford lõpetas oma uurimuse, nentides, et kui keegi leiab *chupacabra*-sarnase eluka, kes imeb loomi verest tühjaks, siis ta neelab oma uhkuse alla ja kirjutab raamatusse veel ühe lehekülje.

Radford on raamatu „Monsters and paranormal phenomena” autor.

Autor: Jeff Carter

2. Teine *chupacabra* versioon

autor: Diego de la Rosa

Kasutatud allikad:

<https://www.chupamacabre.com/chupacabras/legend-el-chupacabra/>

<https://www.livescience.com/13356-el-chupacabra-mystery-solved.html>

Rebeka Leppsoo

Valmistatud: <https://www.pixton.com/>

Liisa Kalista Sapas G 3.d

OMALOOMING

Järjejutt VI

Kui otse ja lohisevalt inglise keelest tõlkida, siis on olemas ütlus, et „pole olemas pohmakat, on ainult veinigrupp”. Kas on üldse tegelikult vahet, mida sai eelmisel õhtul alla kulistatud? Olles üle kahekümne viie, annab iga väiksemgi eelnenud õhtu raju peo märk nii või naa tunda. Magasin, mis ma magasin, kella seitsme paiku tungisid esimesed erksad veebruarikuised päikesekiired kardinat vahelt läbi. Tõeline agoonia. Kohe pärast vaevalist võitlust laugude lahtisaamisega hakkas peas taguma valu, nagu olid eile kõrva-des tagunud klubi kuumimad hitid. Libistasin ennast kortsus linade vahelt välja ja üritasin vähema piinlemise tarvis kiiresti püsti tõusta. Madal vereõhk lõi aga pildi paariks sekundiks uduseks ning tuli tuge otsida masendavates beežides toonides seinalt. Miski haises hirmsasti. Nuusutasin oma käsi – segu õlust, higist ning millestki tundmatust ja küsitavast, las jääda parem teadmata, millest. Panin oma imelikult kleepuva karukäpa silmade ette ja tatsasin valguse poole. Tahtsin kardinat rohkem aknaauku lükata, aga see vajus tagasi. Ainult häda ja viletsus! „Ega siis midagi,” mõtlesin, „tuleb köögist teipi tuua.” Enne pikema reisi ettevõtmist läbi koridori alla korrusele istusin voodile tagasi, et öökapist päikesepriillid võtta.

Päikesekiired heitsid vahikäiku kummalisi ning väljavenitatud, samas rahustavaid aknakujulisi varje. Silmi okulaaride taga kissitades vaatasin välja: polnud ju midagi kurta, ilus ilm ja päris kena vaatepilt, kuidas lumi kui tuhandetest kristallidest kokkupandud mass ühtsena särab. Piilusind kindluse mõttes ka üle poja ukseläve. Üritasin avause teha küllaltki väikese, sest minu tagant paistis sisse valgus, mis mööda jooksis parkettpõrandat sirge joonena. Poiss nohises nii armsalt, sest oli paar päeva tagasi sõpradega õues mängides jalanõud märjaks teinud ning põdes peale seda kerget külmetust. Sulgesin, muie näol, ukse ning jätkasin teekonda. Raskel sammul, jalg jala ees allapoole laskudes, pidin aga trepimademel seisma jääma. Midagi oli valesti. Tunda oli praadivate munade ja peekoni lõhna. Kükitasin läbi puupulkade vaatama, kuid näha oli ainult inimtühi elutuba peaaegu hääletult mängiva televiisoriga. Ma ei jõudnud isegi ühtegi mõtet formuleerida ja hakkasin kahtlevalt, käsipuust kindluse mõttes kinni hoides, seadma samme otse köögi poole.

Kuid ega ma olnud rumal, kes oleks kohe, pea ees, ilma igasuguse kaitseta tundmatusse vette hüpanud. Lasin „suures toas” silmadel üle käia kõikvõimalikust, mis sobiks enesekaitserelvaks. Pilk jäi pidama Mehhikost suveniirina toodud nikerdistega noale. Avasin hiirvaikselt elutoa sektsiooni klaasist kapiukse ja tajudes lõpuks metalse tera külmust oma käes, tuli julgust kordades juurde. Hiilisin mööda seina, nühkides seljaga vastu krobelist tapeedipinda. Jäin natuke maad enne kaarjat köögi sissekäiku paigale ja kuulatasin. Seal oli täieliku, sajabrotsendilise kindlusega keegi askeldamas. Võtsin terariistast kindlamalt kinni ning olin valmis rünnakuks. Arutasin veel kord peas läbi internetis nähtud võitlus- ja enesekaitsevõtteid.

Ütlesin iseendale: „On aeg tegutseda!” Siinkohal võiks öelda, et olen ärimees, mitte spioon. Isegi, kui mulle tundus, et olen hääletu kui *ninja*, tegin tegelikult üsna palju lärmi. Juba

trepist allatulemine pani puidu ägisema ning mõningaid kõrgemaid nootegei võtma. Olin äratanud nii palju tähelepanu, et see keegi köögis hakkas paljaste jalgadega üle plaaditud põrand minu poole kõndima. Süda vajus saapasäärde ning sissetungija näo ilmumisel lasin välja kõige ebamehelikuma karje. Ootas, et mulle karataks kallale, kuid selle asemel kostus helisev ning meeldiv naer.

„Mis komejanti sa siin teed? Nagu võltsspioon oma „Mehed mustas” prillidega ja „hiiglama suure” mõõgaga.”

Kahtlevalt avasin silmad ja võtsin käed kaitseasendist pea pealt ära. Minu ees seisis piltilus naine suurte roheliste silmade ja tumepruunide juustega. Tema keha kattis ainult üsnagi lühike saunaliina, mis oleks iga mehe fantaasia tööle pannud. Meenutasin endale, et olen siiski abielus, nii ei kõlba.

Suurest hämmingust oskasin vaid lausuda: „Kes...? Miks sa...?” Ta täiuslikult valge hambarida ilmus esile. „Ise ma ju kandsin su eile öösel siia, Tom. Sa olid nii purupurjus ja kohe pärast esmast nime-de vahetamist halasid kohe mu õlal, et sul on igas mõttes hoolitsetat ja ning lohutat vajad. Kas sa ei mäleta?”

Tõesti, ma ei mäletanud mitte midagi. Mind ühteaegu häiris ja samal ajal äratas huvi tema nokkiv alatoon.

Ta jätkas: „Ja kui ma tahtsin kolme paiku pärast koosveedetud ööd koju minna, siis sa võtsid mu pihast kinni ja nutsid, et „palun, ära jäta mind üksi, jää hommikuni”. Siin ma siis olen.”

Mida sellise asja peale ikka kosta? Ainukese sobiva vastusena leidsin mõmiseda: „Ma olen abielus, see on vale.”

Naine võttis mul käest kinni ning juhatas söögituppa. Lasin ennast laua äärde istuma panna, nagu seda tehakse liigendatud jäsemetega nukuga. Toitu ette tõstes sädistas ta, et rohkem ma teda ei näe ega temast kuule, see oli ühekordne asi ja nii edasi. Tahtsin sellesse väga uskuda. Ta pani köögikapi najale toetudes tähele, kuidas söök mu suus hooletult ringi käis ja kui valusa pilguga ma ringi vaatasin. Minu mõtete kõrvalejuhtimiseks tutvustas naine ennast Lilianna. Ausalt öeldes jooksis meil jutt pärast seda päris kenasti. Veidike aega hiljem, just siis, kui ta oli ennast vannitoas korda seadnud (mõtlen selle all, riided selga saanud) ja valmis lahkuma, tuli ülevalt korruselt alla Erik. Pisike hõõrus rusikaga uniselt oma silma, olles veel jätnud märkamata ukselävel seisvat naist. Üritasin Liliani kiiresti esiuksesse välja lükata, et olukorda päästa, aga juba küsis poiss pärani silmi: „Kes see tädi on?”

Andra Tammekand

Horoskoop

Jäär 21. märts–20 aprill

Jäärad on nüüdseks uuesti oma jõuvarud kokku kogunud ja valmis tulemuste nimel tegutsema. Samal ajal, kui 11. klassis käivad Jäärad võtavad uuesti oma aastatöö käsile, on abiturientidest Jääradel edasistel kuudel mõistlik panustada kogu energia õpingutesse ja keskenduda lähenevatele riigeksamitele.

Sõnn 21. aprill–20. mai

Kui eelmine kuu oli Sõnnide jaoks justkui pöördepunkt, siis praegu ei näita tähtede seis Sõnnide eluteel muudatusi. Pole mõtet loota ootamatute heade pakkumiste peale, sest Sõnnid peavad vahelduseks nende nimel vaeva nägema. Samuti ei tasu ette pabistada raskete kontrolltööde hinnete pärast, sest need kõik õnnestuvad. Seis püsib stabiilsena.

Kaksikud 21. mai–21. juuni

Vahepeal puhata saanud Kaksikud on Jääradega sarnaselt n-õ jalad kõhu alt välja saanud ja tegutsema asunud. Aktivistidest Kaksikud sisustavad oma aega nendele omaselt mitmete kohustustega ja tulevad sellega suurepäraselt toime. Nad lihtsalt hiilgavad nii mõnegi teise tähemärgi jaoks lausa kadestusväärsest oma ajaplaneerimise oskusega.

Vähk 22. juuni–22. juuli

Vähid veedavad aega koduseinte vahel. Kui varem võis kõrvaltvaatajale näida, et Vähk ei püsi n-õ pudeliski paigal, siis praegusel ajal nad magavad, koristavad, teevad süüa ja jälgivad iga päev televiisorist tulevat programmi. Vähid ise naudivad olukorda, kuid nende sõbrad on natuke murelikud. Selleks ei ole tegelikult põhjust, sest Vähid tahavad lihtsalt mõnda aega distantsi hoida ja oma pea selgeks mõelda.

Lõvi 23. juuli–22. august

Muidu hulljulge ja mitte millegi eesristi ette lööv Lõvi on mõneks ajaks oma entusiastlikkuse ja särtsakuse kaotanud. Kui siiani on ta rakked olnud mitmete erinevate tegevustega ja niimoodi teistele isegi eeskujuks olnud, siis praeguseks on ta sellisest “jooksmisest” väsinud. Kes oleks osanud arvata? Lõvidel tasub aga puhkamist tõsiselt võtta, sest muidu võivad neid veel mitmed haigused kimbutama tulla.

Neitsi 23. august–22. september

Kui eelmisel kuul osutas tähtede seis Neitsite plahvatusohtlikkusele, siis praegusel perioodil valdab neid igapäevaselt pidev murelikkus. Neitsid on juba loomu poolest sellised, kes erinevatel põhjustel südant valutavad, kuid tihe ülemuretsemine tekitab stressi ja pingeid on Neitsite elus juba piisavalt.

Kaalud 23. september–23. oktoober

Kaalude igapäevaelus püsib seis igal tasandil endiselt rahulikuna. Tähed ei näita hüppelisi tõuse ega mõõne. Selle tähtkuju esindajad toovad oma inimliku suhtumise ja n-õ kaine mõistusega stabiilsust nii pereringis kui ka sõprade hulgas.

Skorpion 24. oktoober–22. november

Tundub, et Skorpionitega on tõesti midagi juhtunud. Segadus nende elus jätkub ja kui muidu tulevad nad keerulistest olukordadest väga kiiresti välja, siis praegu näib, nagu oleksid nad lootust kaotamas. Aeg on end siiski kokku võtta ja enda jaoks tähtsatele asjadele pühenduda!

Ambur 23. november–21. detsember

Kui Kaksikuid ja Jäärasid saab praeguse tähtede seisu põhjal kõrvutada, siis sama on võimalik teha ka Amburite ja Skorpionitega. Mõlema tähtkuju esindajaid oleks justkui tabanud midagi seletamatut, mis on röövinud nende energia ja terava mee. Lähenev õppeaasta lõpp nõuab aga pingutust, ja Amburite loomuses on mitte leppida kesise sooritusega. Et saavutada maksimum, tuleb ka Amburitel end käsile võtta!

Kaljukits 22. detsember–20. jaanuar

Kaljukitsed on oma praeguse eba-kindluse seljatanud ja naudivad oma elus toimuvat täiel rinnal. Võiks isegi öelda, et muidu pigem harva riskivad Kaljukitsed on praegusel ajal erinevatele seiklustele avatud. Osa neist võib suviseks puhkuseks lennupiletid osta või hoopis midagi muud ekstreemset ette võtta. Mõni Kaljukitse lähedane võib sellise käitumisviisi peale isegi üllatuda, kuid samal ajal tunneb ta oma sõbra üle rõõmu, sest too on (loodetavasti) lõpuks puhkama õppinud.

Veevalaja 21. jaanuar–18. veebruar

Selle tähtkuju esindajate puhul ei saa üle ega ümber asjaolust, et nad on ühed suured (üle)töötajad, aga praegusel ajal on õppuritest Veevalajad heade tulemuste nimel valmis pingutama rohkem kui kunagi varem. Nendele omaselt “kahe jalaga maa peal püsides” ei sea Veevalajad endale aga selliseid eesmärke, mida nad täita ei suuda, vaid tegutsevad siiski vastavalt oma võimetele ja õnnestuvad niimoodi igal juhul endale pettumust valmistamata.

Kalad 19. veebruar–20. märts

Kalade teekonda saadavad ikka ainult positiivsed emotsioonid ja edasiminekid. Ka tähtede seis ei näita kuidagi nende õnne pöördumist, vaid soosib ka ülejäänud aasta vältel fortuuna naeratamist ja kordaminekuid. Nad lausa kiirgavad head energiat ja toovad niimoodi ka teiste päevadesse rõõmu. Kalade puhul võib ilmselt küll väita, et käesolev aasta on nende aasta!